

Autor: Karel Veliký



Před 104 lety se narodila kontroverzní, ale bezesporu zvláštní žena.

Savitri Devi [1] přišla na svět jako Maximine Portazová ve francouzském Lyonu 30. září 1905, kde vyrůstala jako jediné dítě anglické matky a otce řecko-italského původu. Odpor vůči Francouzské revoluci (1789) a rovnostářství prý projevila již jako školačka a při návštěvě francouzského zajateckého tábora – bezprostředně po první světové válce (bylo jí sotva 13 let) – dokonce solidarizovala s německými vojáky! Maximina studovala filozofii, chemii a matematiku na lyonské univerzitě (což ve 20. letech nebylo stále ještě běžné ani ve Francii) a úspěšně promovala na filozofické téma. V roce 1929 navštívila Palestinu a zkušenost z pobytu ji vedla k definitivnímu rozchodu se vším židovským nebo křesťanským. Ve 30. letech odcestovala do Indie, země, která se stala jejím druhým domovem: okouzlena především kastovníctvím, které po tisíciletí mělo chránit árijské dobyvatele před smíšením s hordami původních tmavých obyvatel, dala si Maximina jméno „Savitri Devi“ (sanskrt. Bohyně Sávitří), podle sluneční bohyně, která je ochranným božstvem světlé kasty bráhmanů. První dojmy z tehdejší Indie vylíčila v knize *L'étang aux lotus* (Lotosový rybník, 1940).

V druhé světové válce stála na straně Německa. Společně s dr. Asitem Krishna Mukherjim, bengálským bráhmanem, který vydával anglicky psaný, nacionálně-socialisticky orientovaný časopis *The New Mercury*, neváhala špehovat v Indii rozmístěné Američany a informace o nich předávat japonskému vyslanectví. Plán vysílat v Evropě NS-propagandu v řečtině a bengálštině – SD nakonec plyně hovořila sedmi jazyky – nevyšel, protože během války nedostala výjezdní vízum. Aby získala britský pas, vdala se za A. K. Muherjiho, který byl jako Ind britským občanem, do Evropy se však vrátila až po válce.

Hned v roce 1946 se ve Stockholmu setkala s cestovatelem Svenem Hedinem, [2] do válkou rozdrčeného Německa se jí však podařilo dostat až o dva roky později; dobrodružné zážitky (včetně uvěznění) zachytila v několika textech, z nichž nejznámější je kniha *Gold in Furnace* (Zlato v peci, 1952). V 50. letech vyšlo její stěžejní filozofické dílo *The Lightning and the Sun* (Blesk a slunce, 1958), v němž SD interpretuje Adolfa Hitlera jako myticko-historickou osobnost, jejímž posláním bylo zvěstovat renesanci zlatého věku (krta-jugam). [3]

Život trávila z valné části na cestách – pracovala v Evropě i v Asii – naplněna touhou spatřit NS, který chápala jako „jsoucí v souladu s božským řádem“, opět silný. V asketické skromnosti a v naprosté materiální chudobě šetřila peníze z malé penze jen na výrobní náklady svých knih, které vycházely v úplně malých nákladech. Starala se také o značné množství zatoulaných koček a korespondovala s mnoha podobně výjimečnými současníky (Aldous Huxley, George Lincoln Rockwell, Revilo P. Oliver aj.). Postupně se také dostala do osobního kontaktu s několika osobnostmi spojenými s režimem, jemuž zasvětila život (letecké eso Hans-Ulrich Rudel, generálmajor Otto Ernst Remer, spisovatel Emil Maier-Dorn, průkopník speciálních jednotek Otto Skorzeny). Zemřela 22. října 1982 ve Velké Británii.

Knihy a online zdroje:

Nejkomplexnější informace o SD na stránkách **The Savitri Devi Archive**, který založil dr. R. G. Fowler; jedinou tištěnou monografickou biografií je dosud *Hitler's Priestess: Savitri Devi, the Hindu-Aryan Myth, and Neo-Nazism* z pera Nicholase Goodricka-Clarka (New York/London: New York University Press, 1998), ale kniha *Black Sun: Aryan Cults, Esoteric Nazism and the Politics of Identity* (New York/London, New York University Press, 2002) stejného autora obsahuje také řadu cenných informací (v českém překladu se ji chystá vydat nakladatelství Eminent, a to jako druhý díl Okultních kořenů nacismu). Rozsáhlá biografická črta Koenrada Elsta *The Saffron Swastika: The Notion Of „Hindu Fascism“* se nachází ve druhém svazku Nové Dillí: Voice of India, 2001, s. 534 – 660. Kniha *Hitler – Buddha – Krishna, eine unheilige Allianz vom Dritten Reich bis heute* (2002) může být zajímavá, ale nutno vzít v úvahu původní politické milieu Victora a Mariany Trimondiových (viz rozhovor na serveru **Osud.cz**). O SD je též zmínka ve *Vzkříšení pohanství* Richarda Rudgleye (Mladá fronta, 2006), s. 218, v souvislosti s Miguelem Serranem.

Poznámky:

1. Toto slovní spojení, zdůrazňované nakladateli z komerčních důvodů (nejspíš kvůli čtenářské zálibě v tajemnu), je zavádějící. Na religionistických a filozofických studiích SD nic esoterického nebylo. Její cesta za Absolutnem se obešla bez hermetických rituálů...
2. Sven Hedin (1865 – 1952), švédský zeměpisec a cestovatel, odpůrce liberalismu a bolševismu, známý hlavně svými objevitelskými výpravami do Tibetu (Tibet: Objevitelské výpravy, Praha, Orbis 1944). O vydání jeho politizujících spisů se nedávno postaralo nakladatelství Reconquista – tituly Bez pověření v Berlíně a Amerika v boji kontinentů (vyšlo též u Orbisu v roce 1943 jako USA v boji světadílů).
3. Více o „zlatém věku“ např. v Eliadově knize Mýtus o věčném návratu (Praha: Oikúmené 1993), s. 73 – 86, kapitola Kosmické cykly a dějiny.